

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie skazanego **K. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 października 2023 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 31 lipca 2023 r., sygn. akt IV Ka 133/23,

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 16 marca 2023 r. sygn. akt IV Ka 133/23

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sadu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 31 lipca 2023 r. (sygn. akt IV Ka 133/23) odmówiono skazanemu K. S. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 marca 2023 roku, sygn. akt IV Ka 133/23. Sąd jako uzasadnienie wskazał, że podczas ogłoszenia wyroku w dniu 16 marca 2023 r. był obecny skazany K. S. oraz jego obrońca adw. P. S.. Po sporządzeniu i podpisaniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie oraz pouczył strony, że wyrok jest prawomocny, a jego uzasadnienie na piśmie zostanie sporządzone na wniosek zgodnie z treścią art. 457 § 2 k.p.k., tj. złożony w terminie zawitym 7 dni od jego ogłoszenia. Skazany, ani jego obrońca nie podjęli w tym czasie żadnych czynności związanych z jego złożeniem. Dopiero w dniu 3 lipca 2023 r. skazany złożył

wniosek o uzasadnienie wyroku wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. We wniosku skazany nie wskazał przyczyny, która była od niego niezależna i uniemożliwiła mu obiektywnie dopełnienie formalności w tym zakresie.

Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, kwestionując fakt, że obrońca był z nim na sali oraz, że otrzymał jakiekolwiek pouczenie. Wskazał, że to jego obrońca był zobowiązany do podejmowania wszelkich czynności, a on nie ma obowiązku „kierować obroną”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

W uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy klarownie wskazano, że wnioskodawca pouczony osobiście o warunkach uzyskania uzasadnienia na piśmie, co oznacza, że nie dołożył należytej staranności w dbaniu o własne procesowe interesy. Wniosek o przywrócenie terminu złożył dopiero po 3 miesiącach od uprawomocnienia się orzeczenia, w tym czasie nie kontaktując się z Sądem. Tezy, jakoby uznał, że to jego obrońca winien dopełnić wszelkich formalności muszą zostać wykazane. Wnioskodawca w pierwotnym wniosku nie wskazał żadnych nadzwyczajnych okoliczności, które przeszkodziły mu w dopełnieniu formalności związanych z uzyskaniem uzasadnienia wyroku w swojej sprawie. Wbrew faktom są także twierdzenia skazanego, że podczas ogłoszenia wyroku nie było jego obrońcy, ani, że nie usłyszał żadnego pouczenia.

Zatem skarżący nie wykazał w zażaleniu niezawinionego niedotrzymania terminu zawitego i konsekwentnie błędów Sądu Okręgowego w rozpoznaniu jego pierwotnego wniosku. W orzecznictwie konsekwentnie wskazuje się, że w art. 126 k.p.k. chodzi o przyczynę, której strona nie mogła usunąć i przez to stało się niemożliwie dokonanie czynności w terminie. Przedmiotem oceny winno być to, czy strona dochowała należytej staranności, by dokonać czynności w terminie (tak m.in. SN w postanowieniu z dnia 18 września 2013 r., V KZ 66/13).

Strona winna dbać o swoje interesy procesowe w sposób, jaki w danych okolicznościach, biorąc pod uwagę całokształt postępowania w sprawie jest racjonalny.

Wobec tego należało orzec jak w sentencji.

[SOP]

[a]